

kommunegaranti, og fra 94 pct. til 95 pct., når lån ydes til en kommune.

3) En forhøjelse af den i lovens § 31 fastsatte *lånegrænse for lån til parcel- og rækkehusbyggeri for mindrebedemidlede* fra 90 pct. til 95 pct., når kommunegaranti tilbydes.

De under nr. 2 og 3 foreslåede forhøjelser af lånegrænserne svarede ganske til et af forslagsstillerne i 1955-56 fremsat lovforslag, som ikke blev gennemført (årbog 1955-56, side 545).

Ordføreren for forslagsstillerne (*Alvida Larsen* [DK]) anførte i sin fremsættelsestale bl. a.:

„Baggrunden for forslaget er dels det kraftige fald i byggeriet af boliger, dels den store arbejdsløshed i alle byggefagene og de stadig stigende lejer i nybyggeriet.

Den kraftige nedskæring af byggeriet, der blev foretaget ved kriseforliget i september 1954, har givet sig udslag i et stort fald i påbegyndt byggeri i 1955 og i fuldført byggeri i 1956. Det samlede byggeri i 1956 er 15 pct. lavere end i 1954, og boligbyggeriet er 11 pct. lavere end i 1954.

Der er i 1956 givet tilsagn om statslån til 20 pct. færre lejligheder end i 1954. Samtidig er der sket en stor stigning i arbejdsløsheden.

Uanset en større påbegyndelse af boligbyggeri i 1956 er arbejdsløsheden steget med 25 pct. Men vi mangler stadig boliger til boligløse, til erstatning for saneringslejligheder og til reserver til dækning af de store årganges boligbehov.“

Lovforslaget skulle ifølge fremsættelsestalen medføre, at der kunne bygges 5 000 lejligheder til en månedlig leje af ca. 150 kr. og opnå fuld beskæftigelse til de arbejdsløse i byggefagene samt betyde en væsentlig nedsættelse af det lejeindskud, der i dag kræves for at få lejlighed i nybyggeriet.

Ved lovforslagets 1. behandling kom *Alvida Larsen* ind på en nærmere omtale af boligmangelen, som hun betegnede som et forfærdende problem. Hun fandt, at investeringer på andre områder ikke kunne muliggøre en teknisk udvikling af stort omfang, når nedskæringen af de beløb, der stilledes til rådighed for boligbyggeriet, samtidig gjorde det umuligt at skaffe de arbejdende mennesker tag over hovedet.

Hun fremhævede endvidere forholdet mellem børnesygelighed og boligforhold som et stærkt argument for forøget byggeri. Arbejdsløsheden inden for byggefagene var alt for stor og endda stigende for murerfagets vedkommende. Det var uforståeligt, at regeringen, som havde erkendt de nugældende rådighedsbeløbs utilstrækkelighed, ikke havde fremsat lovforslag til afhjælpning heraf.

Boligministeren bemærkede, at det under behandlingen af lov-